

Osnovna šola Gustava Šiliha Laporje
Laporje 31 · 2318 Laporje
Telefon: 02 829 58 50 · Faks: 02 829 58 53
www.os-laporje.si · group1.osmbgs@guest.arnes.si

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

ZGODBA O ŠTORKLJI IN SKRITEM ZAKLADU

29. državni festival TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

“ZGODBE TURIZMA”

Šolsko leto: 2014/2015

Mentorica: Marjetka Čas, prof.

Lektorica: Albina Avsec, prof.

Avtorji:

Sara Bevc, 6. a

Eva Ferlinc, 6. a

Anika Helbl, 6. a

Katja Košič, 6.a

Žiga Kovačič, 6. a

Karolina Leskovar, 6. a

Timi Leskovar, 6. a

Neža Rak, 6. a

ZAHVALA

Člani Turističnega podmladka OŠ Gustava Šiliha Laporje se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri nastajanju naše naloge in pri izvedbi projekta.

Radi bi se zahvalili naši mentorici, Marjetki Čas, da nas je spodbujala in usmerjala pri delu. Prav tako se želimo zahvaliti učiteljici Albini Avsec za lektoriranje naloge in učiteljici Tini Lešnik za angleški prevod povzetka.

Še posebej se zahvaljujemo gospema Mariji Onič in Magdi Kavčič za zanimive zgodbe, ki sta nam jih pripovedovali. TD Laporje in AKŽ Laporje se zahvaljujemo za pomoč pri izvedbi dogodka.

Zahvaljujemo se tudi našim staršem, ki so nam nudili moralno podporo in zaupali v nas.

ŠOLA: OŠ GUSTAVA ŠILIHA LAPORJE, Laporje 31, 2318 Laporje

Tel.: 02 829 58 50, faks: 02 829 58 53, e-pošta: group1.osmbgs@guest.arnes.si

Naslov raziskovalne naloge: Zgodba o štoklji in skitem zakladu

Avtorji: Sara Bevc, Eva Ferlinc, Anika Helbl, Katja Košič, Žiga Kovačič, Karolina Leskovar, Timi Leskovar, Neža Rak

Mentorica: Marjetka Čas, prof.

Lektorica: Albina Avsec, prof.

Prevod povzetka: Tina Lešnik, prof.

POVZETEK

V naši turistični nalogi želimo predstaviti zgodbo o štoklji in skitem zakladu graščaka Gottschalka Laporskega. Kot turistični projekt pripravljamo tabor, ki bo namenjen mladim turistom, vrstnikom iz naše in okoliških šol. Menimo, da mladi iščejo nekaj izvirnega, nekaj drugačnega, adrenalinskega, začinjenega z gostoljubnostjo in pozitivno energijo.

Tabor zgodbarjev bo pomemben turistični dogodek, saj bodo udeleženci na zanimiv način spoznavali burno zgodovino Laporja, s poudarkom na srednjeveških gradovih. Na taboru bomo igrali različne viteške in druge igre. Predstavili bomo našo zgodbo in dele drugih avtohtonih zgodb ter nekatere izmed njih tudi dramatizirali. Prav tako bomo igrali različne družabne igre, ki jih bomo člani Turističnega podmladka ročno izdelali. Vrhunec tabora pa bo viteški turnir in grajski ples v maskah, na katerem bomo izbrali »naj« viteza in njegovo damo.

Z izbranim turističnim projektom želimo spodbuditi mlade k bolj aktivnemu in organiziranemu preživljanju prostega časa, ki ga je v zadnjih letih občutno premalo.

Ključne besede: tabor zgodbarjev, zgodbarjenje

ABSTRACT

In our research we want to introduce a story about a stork, the nobleman Gottschalk from Laporje and his secret treasure. We are going to organize a storytelling camp for young tourists, peers from our surroundings and pupils from our school. We would like to spark young people`s interests in something different, full of adrenalin, spiced with positive energy and hospitality.

Storytelling camp is going to be a mayor tourist event and the visitors will get to know the turbulent history of our village Laporje in medieval times. We are going to demonstrate our story and some other autochthone stories from our area through different games and short plays. The members of Turistični podmladek are going to hand made and present different board games. The main event is going to be a knight tournament and a medieval masked ball, where the best knight and his lady will be chosen.

The main objective of our project is to encourage the young to spend their decreasing free time in more active and organised manner.

Key words: storytelling camp, storytelling

Kazalo:

1 UVOD.....	6
2 ZGODBA O ŠTORKLJI IN SKRITEM ZAKLADU.....	7
3 OBLIKOVANJE TURISTIČNEGA PROJEKTA.....	13
3.1 VSEBINSKA IZHODIŠČA TURISTIČNE NALOGE.....	13
3.2 POTEK DELA.....	13
3.3 PREDSTAVITEV IDEJE.....	13
3.2 KOMU JE TABOR NAMENJEN?.....	14
3.3 KDO BO ZA PROJEKT ZADOLŽEN?.....	14
3.4 PRIJAVA TABORA.....	14
3.5 FINANČNI NAČRT.....	14
3.6 POTEK TABORA.....	15
3.7 PREDSTAVITEV NAČRTA IZVEDBE.....	16
3.8 IGRE NA TABORU.....	17
3.8.1 Srednjeveški monopoli.....	17
3.8.2 Štorklja, ne jezi se.....	17
3.8.3 Grajski labirint.....	18
3.9 PASTI, DA PROJEKT NE BI USPEL.....	18
3.10 STRATEGIJE PROMOCIJE.....	18
3.11 PRIPOROČILA ZA NAPREJ.....	19
4 ZAKLJUČEK.....	20
5 VIRI IN LITERATURA.....	21

1 UVOD

Zgodbarjenje je zanimivo, saj so zgodbe v turizmu še posebej privlačne, ker lahko z njimi učinkovito tržimo našo lokalno turistično ponudbo. Tega se zavedamo tudi sami. Dela smo se lotili na ta način, da smo med starejšimi krajanji iskali zgodbe, ki temeljijo na legendah in ljudskih pripovedkah. Žal smo jih našli in zapisali bore malo, ker jih večina več ne pozna ali pa so se ohranile zgolj kot vraže. Prelistali smo šolske kronike, raziskovalne naloge s področja zgodovine in druge pomembne lokalne vire ter našli obilico zanimivih podatkov, ki so nam bili v pomoč pri snovanju naše turistične naloge.

Posebej nas je navdihnil duh srednjeveškega plemiča Gottschalka Laporskega, ki je na svojem imenitnem gradu živel v drugi polovici 13. stoletja in je bil lastnik velike zemljiške gosposčine. Po naravi je bil blag človek, vendar zelo skopuški. Viri pravijo, da je nekje zakopal svoj skriti zaklad. Zaklad naj bi zakopal v bližnjem dobovem gozdu. Ker se nam je zdela njegova življenjska pot tako nenavadna, smo jo prepletli v zanimivo in privlačno zgodbo.

V naši turistični nalogi želimo osvetliti in kot turistični produkt tržiti zanimivo zgodbo o graščaku Gottschalku Laporskem, čudežni štorklji ter mlademu drvarju Martinu in princesi Veroniki.

Izvedli bomo dvodnevni tabor zgodbarjev, na katerem bomo brali in pripovedovali zgodbe ter nekatere izmed njih tudi dramatizirali. Prav tako bomo ročno izdelali različne družabne igre, kot so: srednjeveški monopoli, štorklja ne jezi se in grajski labirint. Vrhunec tabora pa bo viteški ples v maskah, na katerem bomo izbrali »naj« viteza in njegovo damo.

2 ZGODBA O ŠTORKLJI IN SKRITEM ZAKLADU

Pred davnimi časi je na severni strani Laporja ležal mogočen dobov gozd. Na obrobju gozda je na vzpetini stal veličasten grad, ki je bil v lasti premožnega plemiča Gottschalka Laporskega. Zgodovinski viri ga omenjajo kot lastnika velike zemljiške gosposčine, ki je imel pod svojo oblastjo veliko podložnih kmetov. Po naravi je bil Gottschalk Laporski blag človek, vendar zelo skopuški. Viri pravijo, da je nekje zakopal svoj skriti zaklad, železno vedro, polno bleščečih zlatih novcev.

Kje točno je ta zaklad zakopal, ni vedel nihče, niti njegovi najbližji, tj. žena in sedem otrok. Vedno jim je govoril, da je to storil za hude čase, za leta lakote in pomanjkanja, ki jih je sam preroško napovedal. Ob njegovem pripovedovanju so se vsi nasmihali, saj niso verjeli, da bodo leta lakote res prišla v deželo. Menili so, da je oče postal na stara leta malce čudaški in da ga bo že minila opreznost ter bo gotovo izdal najstarejšemu sinu, plemenitemu Ulrichu, svojemu nasledniku, kje se skriva zaklad. Toda nepredvidljiva usoda je hotela, da je Gottschalk Laporski nenadoma umrl. Kaj je bil vzrok njegove nenadne smrti, niti grajski zdravnik ni mogel prav ugotoviti, kar ni bilo nič neobičajnega v tistih časih. Zapisal je le, da ga je obšla huda srčna slabost. Z Gottschalkovo smrtjo je odšla tudi njegova skrivnost, tj. lokacija, kje se skriva njegov skriti zaklad.

Slika 1: Skriti zaklad v dobovem gozdu (Karolina Leskovar)

Nekega dne je nad gradom čez dobov gozd letela štorclja, ki je imela poškodovano krilo. Prhutala je s krili in se zapletala ter padla na zemljo in si ob tem zlomila še drugo krilo. Čisto obnemoglo je našel grajski lovec. Odnese jo je v majhno lovsko hišo, kjer je živel sam, saj je bil brez družine. Naravnal ji je krili, jo negoval in skrbel zanjo. Štorclja je počasi okrevala in postajala vedno bolj živahna. Bila je mile narave in zelo krotka, zato se je lovec navezal nanjo.

Čez nekaj dni je popolnoma ozdravela in odletela v daljne kraje, čez širne dežele in morje, v črno Afriko. Ko je štorclja odletela, je bilo lovcu zelo hudo pri srcu, saj je bil spet zelo osamljen. Razmišljal je, kako bi bilo lepo, če bi se štorclja vrnila in živela z njim ter mu krajšala dolge dneve. Že res, da je imel veliko dela, ko je skrbel za grajske gozdove in divjad v njih, vendar je neizmerno pogrešal bližino lepe štorclje. In zgodil se je čudež. Ko je tako ves žalosten premleval svoje misli, je nekdo glasno potrkal na vrata. Že dolgo ga ni nihče obiskal, zato je bil začuden in radoveden, kdo neki stoji pred vrati. Ko je odprl vrata, je pred njimi zagledal svojo ljubo štorcljo, ki ga je pozdravila in ogovorila. Rekla mu je, da se je vrnila nazaj, ker se mu je pozabila zahvaliti za njegovo srčnost in dobroto. Lovec je začudeno gledal v štorcljo, saj ni mogel verjeti, da res govori. Štorclja ga je vprašala, kako naj se mu zahvali za njegovo dobrosrčnost in ali ima kakšno željo, ki mu jo lahko izpolni. Lovec je nekaj časa razmišljal in tuhtal, potem pa se je spomnil, kako lepo bi bilo, če bi imel ob sebi kakšno človeško bitje, ki bi mu krajšalo dolge dneve. Zaželel si je majhnega otročička, da ne bi bil več tako osamljen.

Slika 2: Lovec je dobil majhnega dojenčka (Blažka Gradič)

Štorklja je držala obljubo in čez nekaj dni, ko se je spet vrnila v Laporje, lovcu prinesla krepkega dojenčka. Lovec je bil presrečen, ko je v svojih rokah držal čudovitega fantka. Ko ga je pogledal v oči in pobožal po glavici, se mu je malček široko nasmehnil. Kar srce se mu je topilo od sreče. Edina skrb, ki ga je ob tem obhajala, je bila povezana z dojenčkovo nego in vzgojo, saj je bil v dvomih, kako bo vse to zmožgal sam, brez žene, ki bi otroku lahko dajala materinsko ljubezen. Štorklja pa, kot da bi brala njegove misli, poreče, da naj ne skrbi glede vzgoje sinčka, samo ljubezen naj mu daje. Njegov sin je čudežno dete, ki mu bo, ko odraste, vse dobro povrnil nazaj.

Lovec je dal sinu ime Martin, po svojem pokojnem očetu, ki ga je hitro izgubil. Martina je lepo vzgajal in skrbel za njega. Deček mu je ljubezen vračal s prijaznostjo in otroško milino. Spremljal ga je na lovskih pohodih in se zelo navezal na živali v gozdu. Imel je čudežni dar, da je slišal, kako se živali pogovarjajo in kaj jih tare. Slednje je zaupal svojemu očetu, ki je bil na sina zelo ponosen. Verjel mu je, da razume skrivno govorico živali, saj se je dobro spomnil dne, ko mu je štorklja zaupala, da je deček čudežno dete z mnogimi darovi. Hitro so minevala leta in njegov sin Martin je postal lep, postaven mladenič.

Nekega dne se je Martin sprehajal po dobovem gozdu, ko je naenkrat zaslišal pok. Hitro je stekel do mesta, kjer je zaslišal streljanje, in pred sabo zagledal grad grofa Gottschalka Laporskega. Tekel je mimo gradu in nedaleč naprej v gozdu, na tleh, zagledal ubogo štorkljo, ki je bila močno ranjena. Vzel jo je v naročje in hitro tekla nazaj k očetu. Po poti mu je štorklja zaupala, da jo je ranil grajski oskrbnik, ko je hotela nahraniti svoje otročičke na grajskem dimniku. Grajski oskrbnik pa je bil hudoben človek, ki je ustrelil vse živali, ki so prišle v bližino gradu.

Ko je lovec videl štorkljo, ki mu jo je ranjeno prinesel sin, se je takoj spomnil, da je to ista štorklja, ki ji je pred dvajsetimi leti rešil življenje in mu je v zahvalo prinesla ljubega sina. Hitro je pogledal, kaj je s štorkljo narobe in kako ji lahko pomaga. Videl je, da je štorklja močno ranjena v predelu trebuha. Štorklji sta lovec in Martin pomagala po svojih najboljših močeh in štorklja je ponovno čudežno preživela.

Tudi tokrat se je štorclja želela oddolžiti svojima rešiteljema. Ko ju je vprašala, kaj naj jima da v zahvalo za svoje življenje, sta se oba nasmehnila in rekla, da ničesar ne potrebujeta, saj sta popolnoma zadovoljna s svojim mirnim življenjem in da jima nič ne manjka. Toda štorclja je vztrajala in jima dopovedovala, da je prav, da za njuno dobroto prejmeta ustrezno plačilo. Moška pa sta jo božala in ji rekla, naj namesto njima, če lahko, pomaga okoliškim kmetom, ki živijo v revščini in pomanjkanju. Njim bi gotovo prav prišla kakšna zaloga žita in drugih pomembnih dobrin. Rečeno, storjeno. Štorclja je izvršila svojo obljubo. Okoliški kmetje so imeli tisto leto res dobro letino, čeprav je bilo vreme kislo in deževno. Zahvaljevali so se bogu in farnim svetnikom, nikomur pa niti na kraj pameti ni prišlo, da je k dobri letini pripomogla čudežna štorclja.

Leta so tekla in Martin je bil goden za možitev, vendar ni našel dekleta, ki bi ga ljubil. Skoraj se je že sprijaznil, da bo ostal sam kot njegov oče, ko se je nekega dne zgodil nenavaden dogodek. Ko se je Martin odpravil na obhod grajskih lovišč, da bi pomagal ranjenim ali obnemoglim živalim, je nenadoma zagledal krastačo.

Slika 3: Martin je v gozdu odrešil začarano princeso (Anika Helbl)

Krastača mu je dejala, naj jo poljubi in izvedel bo resnico o njej. Martin je poljubil krastačo, saj se mu je zasmilila. Krastača se je spremenila v čudovito, zalo dekle. Dekle se je zahvalilo svojemu rešitelju ter mu povedalo, da jo je v krastačo začaral njen lastni brat Ulrich, premožni lastnik laporskega gradu. Ko se je Martin začudil takšni hudobiji in pomanjkanju bratovske ljubezni, se mu je mlada princesa Veronika zaupala. Povedala mu je, da brata že dolga leta muči očetova skrivnost, ki jo je

odnesel s seboj v grob. Oče je namreč v svojih mladih letih, v bližini gradu, v temnem dobovem gozdu zakopal veliko vedro, polno zlatih novcev. Po nenadni očetovi smrti brat že vsa ta leta nestrpno išče zaklad, saj ga je navdal pohlep po denarju. Toda kljub svoji prizadevnosti in pomoči grajskih hlapcev in dekel mu zaklada ni uspelo najti. Zato se je znesel nad svojimi brati in sestrami, ker je bil prepričan, da je zaklad odkril nekdo izmed njih in se sam polastil denarja. Svoje štiri brate je pognal od doma, sestri pa je začaral v krastači, da se plazita po gozdu.

Martina je njena pripoved globoko ganila. Prav tako pa ga je očarala njena milina in lepota. Zaljubil se je vanjo na prvi pogled, čeprav je vedel, da je plemiškega stanu in mu ljubezni ne bo mogla vračati. Vendar se je tudi Veronika na skrivaj zagledala v lepega in postavnega mladeniča, ki je bil tako dobrosrčen in plemenit. In ker ni več imela svojega doma, je z Martinom odšla živeti v lovsko kočico. Martin, Veronika in ostareli lovec so dolgo živeli skupaj v sožitju. Ljubezen med mladima dvema je nenehno rastla in stari lovec je blagoslovil njuno zvezo, saj je menil, da ni nobene prepreke med njima, potem ko se je je lastni brat tako zahrbtno znebil.

Čez nekaj dni so zazvonili zvonovi v bližnji cerkvi svetega Filipa in Jakoba. Martin in Veronika sta uradno postala mož in žena. Njuna ljubezen je obrodila sadove in čez leto dni sta dobila čudovitega dojenčka, sina, ki sta ga poimenovala Filip. Tudi tukaj je posredovala čudežna štorklja, saj je ravno ona Veroniki prinesla željenega sina.

Toda o njuni družinski sreči je izvedel tudi hudobni graščak Ulrich. Ni mogel doumeti, kako se je lahko njegova sestra poročila z lovcem. Čeprav je sam zakrivil njeno nesrečo, ko jo je začaral v krastačo, mu niti na kraj pameti ni prišlo, da bi mlademu paru dovolil zvezo in skupno življenje. V svoji hudobiji ni izbral sredstev in tako je naročil grajskim biričem, da odjezdijo do lovske kočice in pokončajo mlado družino in starega lovca. Biriči so takoj ubogali njegov ukaz in odjezdili do lovske kočice. Toda ko so prišli do kočice in zagledali srečno družino z majhnim otročičkom, niso mogli uresničiti grofove zapovedi, da jih usmrtijo. Tiho so se obrnili in se poklapani vrnili na grad, saj so vedeli, da jih čaka kruta kazen za njihovo neposlušnost. Ko jih je Ulrich zagledal, je takoj vedel, da je nekaj narobe. In ko so mu poročali o tem, da družinica še vedno živi, se je tako razjezil, da ga je zadela srčna kap in je v trenutku umrl.

Za hudobnim grofom ni nihče iskreno žaloval, saj so lahko na gradu končno pošteno zadihali. Tudi podložni kmetje so bili po tistem veseli, ker jih je grof Ulrich nenehno

trpinčil in nadlegoval. Samovoljno jim je zviševal dajatve in tlako ter jih zatiral. Bil je popolnoma drugačen kot negov oče Gottschalk. Princesa Veronika se je z možem Martinom in malim Filipom vrnila na grad in prevzela njegovo vodenje. Ker je bila dobrosrčna in plemenita, se je hitro priljubila okoliškim prebivalcem. Veronika in Martin sta grad in grajske posesti vodila, pametno in preudarno, do svojih podložnikov sta bila dobrosrčna in pravična. Ljudje so ju imeli radi in jima ljubezen vračali. Na gradu je Martin poleg posesti skrbel tudi za svoje živali in za čudežno štokljo ter njeno družino. Štoklja pa mu je vračala ljubezen in je skrbel za naraščaj v Laporju. Vedno, ko se je kje zalomilo in ni bilo otrok, jim je čudežno pomagala štoklja. In tako je tudi danes.

Slika 4: Štoklja še danes v Laporje pridno nosi otroke (Lorella Potočnik Ovčar)

Kaj pa je bilo s skritim zakladom? Nanj se je čez leta popolnoma pozabilo. Nihče se ni več spomnil graščaka Gottschalka in njegovega hudobnega sina Ulricha. Njun skriti zaklad v temnem dobovem gozdu pa še vedno čaka. Čaka na to, da ga nekdo odkrije. In morda bo to uspelo ravno nekomu izmed nas. Ne komu, ki je dobrega srca in je dovolj radodaren, da bo njegovo vsebino pravično in pošteno razdelil med okoliške prebivalce.

3 OBLIKOVANJE TURISTIČNEGA PROJEKTA

3.1 VSEBINSKA IZHODIŠČA TURISTIČNE NALOGE

V naši raziskavi smo se naslonili na že opisane in predstavljene zgodovinske posebnosti in naravne znamenitosti v našem kraju. S turistično nalogo smo le-te vključili v zanimivo zgodbo, ki jo bomo promovirali na našem dvodnevem turističnem taboru.

3.2 POTEK DELA

Raziskava je potekala v jesenskih in zimskih mesecih. Srečevali smo se ob četrkih in po pouku ter iskali možnosti, kako oblikovati naš turistični projekt. Brskali smo po spletnih straneh, iskali po virih in literaturi, intervjuvali starejše ljudi na terenu in se pogovarjali s člani Turističnega društva Laporje, ki so nam pomagali s svojimi idejami.

3.3 PREDSTAVITEV IDEJE

Naš namen je, da izvedemo dvodnevni mladinski tabor, ki bo potekal 19. in 20. junija v prostorih šole, prvenstveno v Šilihovi dvorani in telovadnici. Na taboru bo v ospredju zgodba o graščaku Gottschalku Laporskem in njegovem skritem zakladu, čudežni štoklji ter mladem lovcu Martinu in princesi Veroniki.

Na taboru bomo brali in pripovedovali že opisano in druge zgodbe ter nekatere izmed njih tudi dramatizirali. Prav tako bomo igrali različne družabne igre, ki jih bomo člani Turističnega podmladka ročno izdelali. Izdelali bomo igre: srednjeveški monopoli, štoklja ne jezi se in grajski labirint. Vrhunec tabora pa bo viteški turnir in grajski ples v maskah, na katerem bomo izbrali »naj« viteza in njegovo damo.

Tabor bo temeljil na druženju, prebiranju zanimivih zgodb, ogledu naravnih znamenitosti, športnih aktivnostih in še marsičem. Tabor bo pomemben turistični in družabni dogodek in bo zagotovo dodana vrednost k turističnemu utripu kraja, kjer se prvenstveno razvija turizem za odrasle.

3.2 KOMU JE TABOR NAMENJEN?

Na tabor bomo povabili učence od 6. do 7. razreda, ki jih zanimajo zanimive zgodbe, gledališka uprizoritev le-teh ter druženje s sovrstniki. Mladi se bomo lahko na tem taboru dobro spoznali med sabo in ob tem odkrivali še zgodovinske in naravne posebnosti in znamenitosti Laporja in okolice.

3.3 KDO BO ZA PROJEKT ZADOLŽEN?

Za projekt smo zadolženi učenci Turističnega podmladka z mentorico Marjetko Čas. Naša naloga je navdušiti učence naše šole in okoliških šol, da se bodo udeležili tabora. Glede na število prijav, ki jih bomo sprejemali do 15. 6. 2015, bo učiteljica s pomočjo ge. ravnateljice zagotovila ustrezno število mentorjev na taboru.

Podmladkarji bomo naredili plakate, ki jih bomo razobesili po kraju. Projekt bomo oglaševali preko internetnih omrežij (facebook, twitter), na šolski spletni strani ter dali oglas v napovednik lokalnega tednika Panorama. Obvestili bomo tudi turistično-informativni center v Slovenski Bistrici.

Za pomoč in donacijo bomo prosili Turistično društvo Laporje. Na Aktiv kmečkih žena Laporje bomo naslovili prošnjo za prispevek naravnih sokov, domačega kruha in peciva.

3.4 PRIJAVA TABORA

Organizacijo tabora bomo prijavili na upravno enoto Občine Slovenska Bistrica najmanj 5 dni pred začetkom tabora. O dogodku bomo obvestili tudi pristojno policijsko postajo v Slovenski Bistrici.

3.5 FINANČNI NAČRT

Naredili smo okvirni finančni načrt projekta ob udeležbi okoli 20 oseb. Vsi udeleženci tabora bodo plačali prijavnino za tabor, ki znaša 5 evrov na osebo.

Pridobili bomo sponzorska sredstva Turističnega društva Laporje. S tem denarjem bomo plačali stroške oglaševanja, preostanek pa porabili za nakup živil. Aktiv

kmečkih žena nam bo doniral domači kruh iz krušne peči, pecivo in naravni jabolčni sok.

Prihodki:

- Prijavnina: 20 x 5 EUR = 100,00 EUR
- Sponzorska sredstva: 50,00 EUR

Prihodki skupaj: 150,00 EUR

Odhodki:

- Oglas v tedniku Panorama: 35,00 EUR
- Pisarniški material (risalni papir za plakate, flomastri ...): 10,00 EUR
- Hrana: 80,00 EUR
- Pijača: 25,00 EUR

Odhodki skupaj: 150,00 EUR

Če odštejemo odhodke od prihodkov, lahko ugotovimo, da bomo z zbranimi sredstvi v celoti pokrili stroške tabora.

3.6 POTEK TABORA

Zbrali se bomo v petek, 19. 6. 2015, ob 16. uri v Šilihovi dvorani OŠ Gustava Šiliha Laporje. Zbrane bo nagovorila mentorica Marjetka Čas, ki bo predstavila cilje in potek tabora po posameznih dnevih. Vsak udeleženec tabora bo s sabo prinesel en rekvizit (spominek, amulet, priljubljeno igračo ipd.), na osnovi katere bo povedal svojo zgodbo, tj. zakaj se je odločil za ta predmet, zakaj je zanj pomemben, kako je povezan z njegovim življenjem ipd. Po predstavitvah se bomo razdelili v tri skupine in vsaka izmed njih bo morala na osnovi izbranih zgodb tvoriti kratko dramatizacijo ter jo predstaviti ostalima dvema skupinama. Po dramatizaciji se bomo igrali različne družabne igre, ki jih bomo izdelali podmladkarji: srednjeveški monopoli, štoklja ne jezi se in grajski labirint. Ko bomo že pošteno lačni, si bomo v gospodinjski učilnici sami skuhalo okusno večerjo. Po večerji si bomo izdelali kostume in izvedli viteški turnir ter nadaljevali z vrhuncem večera, grajskim plesom. Na grajskem plesu bomo izbrali "naj"viteza in njegovo damo. Po plesu si bomo v telovadnici uredili prostor za nočitev. V soboto zjutraj si bomo pripravili zajtrk. Po zajtrku bomo odšli na šolsko

igrišče in igrali igro vojna rokovnjačev in vitezov ter druge športne igre. Po igrah si bomo v šolskem parku pripravili piknik, nato pa pospravili prtljago ter odšli domov.

3.7 PREDSTAVITEV NAČRTA IZVEDBE

Čas	Dejavnosti
Petek, 19. 6. 2015	
16.00–16.15	<ul style="list-style-type: none"> • predstavitev ciljev projekta in poteka tabora
16.15–17.00	<ul style="list-style-type: none"> • spoznavna igra "moj skriti predmet"
17.00–19.00	<ul style="list-style-type: none"> • zgodbarjenje in dramatizacija
19.00–20.00	<ul style="list-style-type: none"> • družabne igre (srednjeveški mopoli, štoklja, ne jezi se, grajski labirint)
20.00–21.00	<ul style="list-style-type: none"> • priprava večerje, večerja (mlečni zdrob, sadje)
21.00–23.00	<ul style="list-style-type: none"> • viteški turnir, grajski ples v maskah
po 23.00	<ul style="list-style-type: none"> • spanje
Sobota, 20. 6. 2015	
7.00–8.00	<ul style="list-style-type: none"> • bujenje, jutranja telovadba
8.00–9.00	<ul style="list-style-type: none"> • priprava zajtrka, zajtrk (kruh, namazi, mleko)
9.00–11.00	<ul style="list-style-type: none"> • iga vojna rokovnjačev in vitezov ter športne štetfetne igre
11.00–12.00	<ul style="list-style-type: none"> • priprava piknika (čevapčiči, kruh, zelenjava)
12.00–14.00	<ul style="list-style-type: none"> • piknik
14.00–14.30	<ul style="list-style-type: none"> • zaključek tabora, pospravljanje, odhod domov

3.8 IGRE NA TABORU

3.8.1 Srednjeveški monopoli

Srednjeveški monopoli je igra, ki jo lahko igra do 6 igralcev. Pred začetkom igre igralec, ki bdi nad denarjem v banki, razdeli enako vsoto denarja med igralce. Želja vsakega igralca je, da zasluži čim več denarja, nato pa kupi čim več gradov, vil in posesti. Polja, na katerih postavi zgradbe, so njegova. Naloga igralca ni le kupovanje in trženje svojih objektov ter zemljišč, ampak tudi prodaja. Vsak igralec, ki je na vrsti, vrže kocko in se premakne naprej za toliko polj, kolikor pik je na zgornjem delu kocke. Če pride na polje, ki je v lasti soigralca, mu mora plačati za to. Več kot ima soigralec postavljenih objektov na polju, večji je znesek, ki ga prejme od gosta. Nekatera polja na igralni plošči pa so namenjena tudi nagradam in kaznim. Igralcem je na voljo 8 nagradnih in prav toliko kazenskih točk. Ko pride na ustrezno polje, mora povleči eno izmed kart in izvesti nalogo, ki je na njej. Po preteku določenega časa igralci določijo zmagovalca, ki ima v lasti največ denarja.

3.8.2 Štorklja, ne jezi se

Igra štorklja, ne jezi se se igra podobno kot človek, ne jezi se, le da so namesto majhnih človeških figuric štorklje. Na začetku igralci vržejo kocko in tisti, ki vrže največje število, začne prvi. Vsak vrže kocko trikrat, dokler ne vrže 6 pik ter lahko postavi figuro na svoje izhodiščno polje. Izhodiščno polje (polje, s katerega začnemo) se ne šteje kot igralno polje. Nato vsak igralec večkrat vrže igralno kocko. Po poljih se pomikamo za toliko mest, kolikor pik je na zgornji strani naše metalne igralne kocke.

Ko prispemo na cilj, ne moremo preskakovati figur ali polj, ampak je potrebno vreči točno število pik na kocki. Bistveno pravilo igre štorklja, ne jezi se pa je, da se med igro ne smemo razburjati, če ne vržemo pravega števila pik na kocki, ampak mirno nadaljevati z igro.

3.8.3 Grajski labirint

Igro lahko igrata največ dva igralca. Pri miselni igri grajski labirint igralca iščeta izhod iz labirinta hodnikov in grajskih ječ na prostost. Na poti se srečuje s številnimi zankami in ugankami, ki jih morata rešiti, da lahko nadaljujeta pot. Uganke so vezane na poznavanje življenja na gradu in obveznosti podložnih kmetov – tlačanov. Zmaga tisti igralec, ki je najbolj spreten in tako tudi prvi najde pot iz zapletenega grajskega labirinta.

3.8 PRILOŽNOSTI, DA PROJEKT USPE

Podmladkarji menimo, da bo projekt ob skrbnem načrtovanju in medijskem oglaševanju dobro uspel. Člani Turističnega podmladka že delamo ustno reklamo za naš tabor in zanimanje med našimi vrstniki je precejšnje.

3.9 PASTI, DA PROJEKT NE BI USPEL

Glavna ovira, da projekt ne bi uspel, je po naših ocenah čas izvedbe tabora. Čeprav smo ga skrbno načrtovali, vemo, da ob koncu pouka upade zanimanje za dejavnosti, ki potekajo v šoli. Prav tako kar nekaj družin odhaja na dopust že pred koncem pouka in tako se zna zgoditi, da ne bo dovolj udeležencev.

3.10 STRATEGIJE PROMOCIJE

Pri promociji bomo za pomoč prosili Turistično društvo Laporje, ki je zelo aktivno v našem kraju.

Tabor bomo oglaševali tudi s plakati in vabili. Plakate bomo izobesili po šoli in po kraju. Vabilo bomo objavili na šolski spletni strani. Projekt bomo oglaševali tudi preko spletnih omrežij (facebook, twitter) ter dali oglas v napovednik tednika Panorama. Obvestili bomo TIC Slovenska Bistrica, ki bo naš tabor oglaševal tudi na občinski ravni.

3.11 PRIPOROČILA ZA NAPREJ

Podmladkarji ugotavljamo, da imamo v Laporju dobre temelje za razvoj turizma. Ledino na tem področju je zaoralo Turistično društvo Laporje, ki je v preteklih letih pripravilo in izvedlo vrsto odmevnih dogodkov in prireditev. Večina prireditev je namenjena starejšim turistom, za nas, mlade, pa niso tako zanimive. Mladi si želimo turizem, ki bo nekoliko drugačen, bolj razgiban in obarvan z dejavnostmi, ki jih imamo radi. In ravno takšne vrste je naš tabor zgodbarjev. Menimo, da bi lahko na tem področju naredili še več v smislu organiziranja raznolikih turističnih dejavnosti za mlade. Manjka nam predvsem glasbeno in športno obarvanih dogodkov.

Slika 5: Člani Turističnega podmladka OŠ Gustava Šiliha Laporje (foto: Kovačič, Ž., 2015)

4 ZAKLJUČEK

Ob zaključku naše turistične naloge lahko ugotovimo, da smo z njo pripravili temelje in podroben načrt za izvedbo tabora zgodbarjev na naši šoli.

Naš dvodnevni tabor, ki ga bomo izvedli v mesecu juniju, nam ponuja prav to, kar že nekaj časa pogrešamo, to je pripovedovanje zanimivih zgodb, dramatizacijo le-teh, druženje s sovrstniki, zabavo in pustolovščino. Tabor bo namenjen mladim turistom, vrstnikom iz naše in okoliških šol. Menimo, da mladi turisti iščejo nekaj izvirnega, nekaj drugačnega, adrenalinskega, začinjenega z gostoljubnostjo in pozitivno energijo.

Tabor bo pomemben turistični dogodek, saj bodo udeleženci na zanimiv način spoznavali burno zgodovino Laporja, s poudarkom na srednjeveških gradovih. Na taboru bomo igrali različne viteške in druge grajske igre. Predstavili bomo našo zgodbo in inserte avtohtonih zgodb ter nekatere izmed njih tudi dramatizirali. Prav tako bomo igrali različne družabne igre, ki jih bomo člani Turističnega podmladka ročno izdelali. Izdelali bomo igre: srednjeveški monopoli, štoklja, ne jezi se in grajski labirint. Vrhunec tabora pa bo viteški turnir in grajski ples v maskah, na katerem bomo izbrali »naj« viteza in njegovo damo.

Tabor bo pomemben turistični in družabni dogodek ter bo zagotovo dodana vrednost k turističnemu utripu kraja, kjer se razvija prvenstveno turizem za odrasle. Z izbranim turističnim projektom želimo spodbuditi mlade k bolj aktivnemu in organiziranemu preživljanju prostega časa, ki ga je v zadnjih letih občutno premalo.

5 VIRI IN LITERATURA

1. Čas, M. (2008). Iz preteklosti v sedanost. OŠ Gustava Šiliha Laporje
2. Magda Kavčič, Laporje 9, 2318 Laporje (ustni vir).
3. Marija Onič, Laporje 86, 2318 Laporje (ustni vir).
4. Sevšek, E., Strmšek, S. (2008). Naravna in kulturna dediščina kot osnova za razvoj turizma v KS Laporje (raziskovalna naloga).
5. Stopar, I. (2007). Za grajskim zidovi. Ljubljana: Viharnik.
6. Turizem v Občini Slovenska Bistrica. Dostopno na naslovu: <http://www.slovenska-bistrica.si/podrocje.aspx>, prevzeto 13. 12. 2014.
7. Zgibanka Laporje (2001). LU Slovenska Bistrica. Slovenska Bistrica.